

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k pracovněprávním nárokům. Při posouzení povahy nároku je třeba vycházet z obsahu žaloby v době zahájení řízení, pokud je tato stran vylíčení rozhodujících skutečností a vlastního žalobního požadavku projednatelná; právě konstatované přiměřeně platí i ohledně vzájemného návrhu.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 97 o. s. ř.

Ncp 401/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Lékárna Jinočany s.r.o.**, IČO 46355511
sídlem Nám. 5. května 2, 252 25 Jinočany
zastoupená advokátkou JUDr. Tatjánou Vojtovou
sídlem Karasovská 832/5, 160 00 Praha 6

proti
žalovaným:

1) B. K.

2) Bc. D. K.

3) T. K.

všichni žalovaní zastoupeni advokátkou JUDr. Věrou Chandryckou
sídlem Slezská 2033/11, 120 00 Praha 2

o zaplacení 2 626 997 Kč,

vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 73 Cm 49/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 5.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně, a to v procesním postavení žalované, v průběhu řízení vedeného u Krajského soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) pod sp. zn. 73 Cm 91/2019 (dále jen „původní řízení“)

- jehož předmětem je (mimo jiné) nárok žalovaných na zaplacení celkové částky 2 517 000, 02 Kč na vypořádací podíl po bývalé (zesnulé) společnosti žalobkyně (právní předchůdkyni žalobců) - vznesla (v rámci podání ze dne 23. 10. 2019) proti žalovaným formou vzájemného návrhu (dále jen „vzájemný návrh“) řadu dílčích nároků, a to mimo jiné nárok na zaplacení částky 1 330 314 Kč z titulu náhrady škody ve formě „manka“ v pokladně příslušné lékárny v Rudné (dále jen „Lékárna Rudná“) vzniklého v období do 20. 1. 2006 (dále jen „Nárok 1“), dále nárok na zaplacení částky 1 200 000 Kč z titulu náhrady škody v podobě „manka“ v pokladně Lékárny Rudná vzniklého v období od 20. 1. 2006 do 5. 11. 2014 (dále jen „Nárok 2“) a nárok na zaplacení částky 96 683 Kč z titulu náhrady škody způsobené nedostatečnou kontrolou doby expirace léků v Lékárně Rudná právní předchůdkyni žalovaných (dále jen „Nárok 3“); žalobkyně tak učinila přes skutečnost, že v rámci vzájemného návrhu současně konstatovala, že „z důvodu nejvyšší právní jistoty započítává částku ve výši Kč 3,358.442,84“, tedy částku, která korespondovala součtu všech nároků (včetně Nároků 1 - 3) uplatněných takovým vzájemným návrhem. Nároky 1 - 3 žalobkyně odůvodnila tím, že právní předchůdkyně žalovaných byla jednak společnicí, jednak jednatelkou a jednak zaměstnankyní žalobkyně, když zaměstnankyní byla na základě pracovní smlouvy s druhem práce: „vedoucí lékárny“, místem výkonu práce: „Lékárna Rudná“, s tím, že „byla odpovědná, jako vedoucí pracovník za pokladnu, stav majetku a kontrolu expirace léků v Lékárně Rudná“.

2. Předkládající soud, a to poté, co z původního řízení svým usnesením ze dne 30. 3. 2020 vyloučil k samostatnému řízení sp. 73 Cm 49/2020 vzájemný návrh v rozsahu Nároků 1 - 3, předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že věc nepatří do věcné příslušnosti krajských soudů, neboť Nároky 1 - 3 jsou nároky pracovněprávní povahy.
3. Žalobkyně ve svém vyjádření k otázce věcné příslušnosti navrhl, aby nadřízený soud rozhodl tak, že příslušným k projednání vzájemného návrhu je Krajský soud v Praze. Podle žalobkyně se vzájemný návrh skládá z obrany do výše žalované částky 2 517 000, 02 Kč, kdy tuto částku započítává /respektive ve vzájemném návrhu započítala/ proti vlastnímu žalobnímu nároku žalovaných, a dále „vzájemného návrhu nad částku, která byla uplatněna žalobou, která po částečném zastavení řízení činí Kč 109 996,98“. Žalobkyně má za to, že bylo a zůstává povinností soudu zabývat se vznesenou námitkou započtení v původním řízení. Podle žalobkyně je věcná příslušnost krajského soudu dána podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., jelikož se jedná o spor mezi žalobkyní jako obchodní korporací a jejím společníkem, když jediným předmětem řízení je výše vypořádacího podílu zesnulé společnosti, která byla v jedné osobě současně společnicí, jednatelkou a zaměstnancem, přičemž nelze úplně oddělit, co zesnulá konala jako jednatelka, co jako společnost a co jako zaměstnanec, a navíc v účetnictví žalobkyně jsou příslušné pohledávky za právní předchůdkyni žalovaných vedeny nikoliv jako pohledávky za zaměstnancem, ale jako pohledávky za společníkem.
4. Žalovaní sdělili, že nemají námitky ke stanovisku předkládajícího soudu o věcné nepřislušnosti, respektive k záměru věc předložit nadřízenému soudu k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 o. s. ř.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 11 odst. 1 věta první o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný.
7. Podle § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
8. Podle § 82 odst. 1 odst. 1 o. s. ř., řízení je zahájeno dnem, kdy došel soudu návrh na jeho zahájení. Pokud je návrh na zahájení řízení učiněn prostřednictvím veřejné datové sítě

a elektronické aplikace určené k podání takového návrhu, platí, že řízení je zahájeno v okamžiku, kdy je návrh dostupný informačnímu systému určenému k příjmu takového podání.

9. Podle § 97 odst. 1 o. s. ř., žalovaný může za řízení uplatnit svá práva proti žalobci i vzájemným návrhem.
10. Podle § 97 odst. 3 o. s. ř., na vzájemný návrh se použije přiměřeně ustanovení o návrhu na zahájení řízení, jeho změně a vzetí zpět.
11. Jak v odstavci 1. odůvodnění konstatováno, žalobkyně svůj vzájemný návrh (fakticky vzájemnou „žalobu“ ve smyslu § 97 odst. 3 o. s. ř., jejíž obsah /stejně jako obsah vlastní žaloby/ vymezuje předmět sporu, jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení - viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10), respektive všechny dílčí Nároky 1 - 3 ve vzájemném návrhu odvozovala od tvrzení o rozhodujících skutečnostech vztahujících se výlučně k odpovědnosti právní předchůdkyně žalovaných jako zaměstnankyně pracující na pozici „vedoucí lékárny“ v místě výkonu práce „Lékárna Rudná“, a to podkladě pracovní smlouvy uzavřené se žalobkyní.
12. Již jen s ohledem na právě řečené, když (mimo jiné) pro určení věcné příslušnosti soudu jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení, což platí přiměřeně i pro vzájemnou žalobu, kdy (i) u takového návrhu ve věci samé je rozhodující jeho obsah - jak ohledně tvrzení o rozhodujících skutečnostech, tak i ohledně vymezení vlastního požadavku - v době, kdy došel soudu, je pojmově nepřipadná veškerá argumentace žalobkyně, o níž se opírá její vyjádření k otázce věcné (ne)příslušnosti soudu.
13. Jelikož pro nároky odvozené z pracovněprávních vztahů, které jsou předmětem tohoto řízení, není zákonem založena výjimka z obecné věcné příslušnosti okresních soudů ve sporném občanském soudním řízení (§ 9 odst. 1 o. s. ř.), rozhodl nadřízený soud způsobem uvedeným pod bodem I. výroku tohoto usnesení.
14. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. se opírá o skutečnost, že žalovaní 1) a 3) měli mít podle obsahu spisu (i) v době zahájení řízení o vzájemném návrhu dne 23. 10. 2019 (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím k § 82 odst. 1 o. s. ř.) bydliště pod adresou uvedenou v záhlaví tohoto usnesení (§ 84 a § 85 odst. 1 o. s. ř.); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 9. června 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

